

TISCORNIA KANCELARIA PRAWNICZA

STOWARZYSZENIE ZAWODOWE

Odszkodowanie za szkody - obiektywna odpowiedzialność właściciela nieruchomości za
szkody wyrządzone osobom trzecim w wyniku zawalenia - odpowiedzialność za to, co
znajduje się w areszcie: Artykuły 2053-2051 włoskiego kodeksu cywilnego

Poniedziałek 17 lutego 2014

16122 Genova - 2, Piazza Corvetto
Tel. 010.839.13.65 - Fax 812.956
E-mail: studio@avvocatitiscornia.it
PEC: francescomassimo.tiscornia@ordineavvgenova.it
Cod. Fisc. e Part. IVA: 03069090102
avvocatitiscornia.it

Odszkodowanie za szkody - obiektywna odpowiedzialność właściciela nieruchomości za szkody wyrządzone osobom trzecim w wyniku zawalenia - odpowiedzialność za to, co znajduje się w areszcie: Artykuły 2053-2051 włoskiego kodeksu cywilnego

Poniedziałek 17 lutego 2014

1) Jak wiadomo, art. 2051 włoskiego kodeksu cywilnego (szkoda spowodowana przez przechowywaną rzecz) określa, że „każdy odpowiada za szkodę wyrządzoną w posiadanych rzeczach, chyba że okaże się to przypadkowe”.

W ramach (obiektywnej) odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez rzeczy znajdujące się pod opieką (domniemanie winy „iuris tantum”) pokrzywdzony musi oprócz szkody wykazać jedynie związek etiologiczny między przechowywaną i uszkodzoną rzeczą a poniesioną szkodą : na kustoszu spoczywa ciężar udowodnienia, że fakt ten jest spowodowany przypadkowym zdarzeniem, a zatem nie można go mu przypisać. Domniemanie winy nałożone na kuratora przez art. 2051 włoskiego kodeksu cywilnego w rzeczywistości można go przewyciężyć jedynie dzięki dowodom przeciwko niemu zdarzenia losowego (tak, że nieznaną fakt pozostaje w gestii tego ostatniego).

Bardziej konkretna hipoteza tej odpowiedzialności, uregulowana w następującym art. 2053 włoskiego Kodeksu Cywilnego, ponosi odpowiedzialność właściciela budynku lub innej konstrukcji za wszelkie szkody spowodowane jego całkowitą lub częściową ruiną.

Przez „ruinę” orzecznictwo rozumie znacznie szerszy przypadek niż definicja dosłowna, tj. rozciągnięcie go na oderwanie lub upadek choćby pojedynczego elementu budynku (takiego jak dachówka z dachu czy szyba z okna).

Oznacza to nie tylko rozpad elementów murowania, ale także oderwanie się fragmentów budynku.

Jedyną możliwością zwolnienia się właściciela (jeżeli współwłaścicieli jest więcej, to są oni solidarnie odpowiedzialni) z tej odpowiedzialności jest udowodnienie przeciwko niemu zdarzenia losowego i/lub braku przypisania ruiny do alimentów wada lub wada konstrukcyjna.

Wykazanie to nie jest dowodem (ani oceną) jego staranności, ponieważ wada alimentacyjna mogła wystąpić nawet wtedy, gdy osoba wezwana do odpowiedzi nie była uprawniona do interwencji: na przykład ten, kto dziedziczy ojцовski dom w stanie opuszczenia, odpowiada za szkody przez nią wyrządzone na podstawie art. 2053 włoskiego kodeksu cywilnego po śmierci rodzica.

Z drugiej strony odpowiedzialność ta istnieje również wtedy, gdy wada konserwacyjna nie wynika z winy właściciela.

2) WYROK

Orzeczeniem publicznym na miejscu, sąd w Genui wydał złożony pozew o naprawienie szkód wyrządzonych niektórym mieszkańcom budynku w wyniku zawalenia się tego znajdującego się na wprost, w centrum miasta Genui, co zmusiło najpierw zostali wysiedleni, a potem przez wiele miesięcy mieszkali z okiennicami ich domów zaryglowanymi przez rusztowanie, które opierało się o nich: najpierw dla operacji usuwania gruzu, a następnie dla bezpieczeństwa zrujnowanego budynku.

Wspomniani wysiedleni mieszkańcy domagali się szkód finansowych poniesionych w wyniku wymuszonego, nagłego i traumatycznego wyprowadzki z ich domów, które nie nadawały się do zamieszkania przez wiele miesięcy po zawaleniu się budynku znajdującego się przed nimi: w rzeczywistości musieli się wprowadzić pośpiesz się do mieszkania udostępnionego przez znajomych lub rodzinę.

A to stanowiło pogwałcenie prawa do mieszkania, o którym mowa w zdaniu.

Sąd w Genui uznał tego typu zadośćuczynienie za szkody wyrządzone mieszkańcom, ustalając je w stopniu odpowiadającym wartości czynszowej mieszkania o cechach zbliżonych do poszkodowanego, proporcjonalnie do dwumiesięcznego nieużywania mieszkania. Domy.

Uznano również, na zasadzie słuszności, zadośćuczynienie za szkodę majątkową również za ograniczenie prawa do użytkowania domów z powodu ubytku światła i powietrza wynikającego z przymusowego zamykania okiennic na pozostałe miesiące.

Wreszcie Sąd skazał właścicieli zawalonego budynku na zapłatę zadośćuczynienia za szkody, w tym szkody niemajątkowe, zawsze na zasadzie słuszności, w celu zadośćuczynienia za doznane przez nich naruszenie gwarantowanego konstytucyjnie podstawowego prawa osoby, które jest życie prywatne i członka rodziny w swoim domu, nienaruszalne miejsce zamieszkania zgodnie z art. 2 i 14 Konstytucji.

16122 Genova - 2, Piazza Corvetto
Tel. 010.839.13.65 - Fax 812.956
E-mail: studio@avvocatitiscornia.it
PEC: francescomassimo.tiscornia@ordineavvgenova.it
Cod. Fisc. e Part. IVA: 03069090102
avvocatitiscornia.it